

China

Jan Pieterszoon Coen

China

— Jan Pieterszoon Coen —

Paragraaf 1

Jan Pieterszoon Coen

In 1622 startte de Verenigde Oost-Indische Compagnie een campagne om China te verkennen. Dit om de Chinese handel met geweld in handen te krijgen. De leiding over deze campagne lag in handen van de gouverneur-generaal Jan Pieterszoon Coen.

Paragraaf 1.1 Jan Pieterszoon Coen en de handel

Alleen geweld zou ervoor kunnen zorgen dat de handel in bezit werd genomen door de VOC. Zoals Jan Pieterszoon Coen zelf zei: 'Noyt met goetheyt, maar alleen door ontsagh en maght'. Duidelijk is dat de houding van de Jan Pieterszoon Coen totaal verschillend was dan die van Marc 'O Polo. Waar de laatstgenoemde met zijn vader en broer mee gaat, neemt Jan Pieterszoon Coen een oorlogsvloot van 12 schepen met zich mee. Een detail: er is een standbeeld van deze man in Hoorn. De gemeente wilde dit standbeeld enige tijd geleden weghalen. Tenslotte heeft de gemeente het beeld een nieuw tekstbord gegeven, waarop de goede daden van deze man staan beschreven, maar ook zijn slechte daden.

Paragraaf 2

De ontmoeting met de Chinezen

In de tijd van Jan Pieterszoon is China al lang niet meer het mysterieuze en onbekende land. De eerste ontdekkingsreizen van de Hollanders gingen naar de Indonesische archipel. Als Portugal handel begint met China, probeert de VOC deze kolonie te veroveren. Dit lukte niet en de Chinezen waren de Hollanders vijandig gezind, want ze voerden rooftochten uit langs de kusten van China.

Paragraaf 2.1 Niet zo vredig

Toch hebben vooral Portugal en Spanje het wat betreft de handel in China, het voor het zeggen. Als eerste zal de vloot de Portugese handelsstad Macao innemen en daarvandaan de handel beginnen met de havenstad Guangzhou (Canton) in China. De vloot verloor echter jammerlijk van de Portugezen. We weten veel over deze campagne, omdat één van de deelnemers, Willem Ysbrantszoon Bontekoe, zijn belevenissen heeft opgeschreven in journalen.

Hierna werd de moed niet opgegeven en werd een fort gebouwd op de eilandengroep Pescadores. Vanuit dit fort werden de Chinezen van de kustprovincie Fujian gedwongen om vrijhandel te hebben met de Hollanders. Dit lieten de Chinezen echter niet zomaar toe. De VOC viel eind 1622 schepen van de Chinezen aan, brandde dorpen plat en ontvoerde de inwoners. Maar halverwege het jaar 1623 grepen de Chinezen terug. De keizer gaf opdracht

China

— Jon Pieterszoon Coen —

om via een hoge ambtenaar de defensie te herstellen en zo op de Hollanders terug te slaan. Een kleine groep Hollanders werd ingesloten op het gebouwde fort en gaven zich daar over. Het verslag van de hoge ambtenaar aan de keizer hierover, luidt als volgt:

‘Wij gingen recht op ze [het fort] af en hielden ze acht maanden lang vast. De Barbaren begon het aan leeftocht en plannen te ontbreken, zij gingen berouw tonen en vroegen of zij zich over mochten geven. Nadat zij hun fort hadden geslecht, vluchtten zij als dieven in de nacht’. (Smeets, 2003)

De ontmoeting met de Chinezen verliep dus geheel niet vredig. Later gingen de Hollanders in gezantschappen naar het Chinese hof, om zo te onderhandelen. Chinezen reageerden verbaasd op de Hollanders. Joan Nieuhof was de secretaris van een gezantschap dat het Chinese hof in 1656 bezocht. Hij merkte op dat Chinezen het niet begrepen dat Hollanders ergens in de wereld een land hadden. Voor hen was het land van de Hollanders de zee. Ze plantten zich voort op de zee en verbleven daar altijd.

